

“Hallo.”

“Hai.”

“Ik heb een paradox gevonden.”

“Juist”

“De aanwezigheid van afwezigheid, ofwel een gat.”

“Interessant!”

“Ervanuitgaande dat alles is, objecten zijn, lucht is, tussenruimte is.”

“Daarom is een gat de aanwezigheid van afwezigheid.”

“Hmm. Dat klinkt al als een soort eindconclusie.”

“Bedoel je dat afwezigheid niet bestaat?”

“Ja, afwezigheid van het ene (een object) wordt gevuld door aanwezigheid van het andere (lucht, een tussenruimte).”

“Betekent dat ook dat bijvoorbeeld een berg, een dubbele aanwezigheid is, een dubbele dichtheid?”

“Volgens mij niet. Een groter object is in deze zin niet meer of minder dan een gapend gat. Je kunt je niet stoten aan lucht, maar dat wil niet zeggen dat tussenruimte geen opvulling is.”

“Wat is dan niets? vraag ik mij af. Niets zou dan een vacuüm zijn. Dan klopt het, de afwezigheid van ruimte.”

“Toch is een gat een soort object.”

“Hoezo?”

“Want je kunt een gat niet meenemen.”

“Dan zou het toch juist geen object zijn?”

“O ja.”

“Kun je dan ook een vacuüm meenemen?”

“Wat wil je daarmee dan? En hoezo zou je het mee willen nemen?”

“Nou, dan heb je een soort mobiele stofzuiger waar je de zak nooit van hoeft te vernieuwen.”

“Klinkt als gevaarlijk speelgoed, waar zomaar vanalles in kan verdwijnen. Levende wezens, planten..”

“Volgens mij implodeert alles in een vacuüm, objecten worden met enorme kracht in zichzelf gekeerd.”

“Is een vacuüm dan wel afwezigheid?”

“Ja, de afwezigheid van luchtdruk.”

“Hmm. Kun je met een voetspomp de luchtdruk weer neutraliseren?”

“Dat klinkt hetzelfde als dat je met een stofzuiger een vacuüm in de lucht kan creëren.”

“Volgens mij heeft een vacuüm een begrenzing nodig, toch?”

“Ja, dan is er geen fluit meer aan, dan kan ik het ook!”

“Kun je een fluit vacuüm zuigen dan?”

“Als je alle gaten dichthoudt wel, denk ik.”

“Maar dan is het geen fluit meer, maar een dichtgestopt pijpje.”

“Je kunt alleen iets vacuüm zuigen, als je het af kan sluiten. De aarde zelf kan je niet afsluiten, gelukkig maar.”

“Maar we hadden het over een gat.”

‘Een draagbaar gat, wat je in een tas kunt stoppen, meenemen en ergens uitstallen.’

“Is een gat niet een gat omdat je weet wat erin gezeten heeft?”

“Als je een stuk uit een standbeeld hakt, ontstaat er een gat. Toch kun je dat niet zomaar los meenemen, tenzij je het hele standbeeld omtrekt en bijvoorbeeld op een kar zet. Dan zie je dus een lege sokkel en een standbeeld met een gat op een kar.”

“Misschien heeft een gat wel met het verleden te maken. Pas als je weet wat er wàs, kun je een afwezigheid constateren. Als je bijvoorbeeld ergens net komt wonen, kun je denken dat een lege sokkel in een plantsoen een stuk moderne kunst is.”

“Op de plaats van het gat, heeft ooit iets gezeten, daarom is een ... een gat, een gapende afwezigheid.”

“Terwijl als ergens iets aangroeit, je niet spreekt van een ‘ruimte die nog niet gevuld was’, want je kunt het heden niet met de toekomst vergelijken.”

“Iets wat nog niet is, mis je niet, in tegenstelling tot iets dat was, wat vaak diep in ons geheugen gegrift staat.”

“Zelfs het gevoel van gemis duidt op aanwezigheid, terwijl er toch iets weg is. Is dat niet raar? Waarom neemt de verdwijning van een voorwerp of persoon, niet gelijk dat gevoel mee eigenlijk? Weg is weg is weg is weg.”

“Heeft dat niet te maken met balans, met evenwicht? Actie, reactie, beweging, tegenbeweging. Compensatie. Als je struikelt, moet je je pas versnellen om je gewicht te kunnen opvangen, anders val je. Is het niet zo dat alles zoekt naar een midden, naar een balans, zowel in de wereld van objecten als in de geest? Dat als je ergens iets weghaalt, dat wordt gecompenseerd met een even grote hoeveelheid van het tegenovergestelde?”

“Als je iets heel graag wil en er al jaren naar uitkijkt en het blijkt er vervolgens nooit van te komen, dan is de kans groot dat je met een bak teleurstelling of zelfs depressie of frustratie opgescheept kan komen te zitten. Terwijl als je helemaal niets wil er ook niets aan de hand is. Er is immers geen energie-shift aan de gang, maar een neutrale toestand.”

“Neutraliteit bereik je alleen door verleden en toekomst te schrappen. Daar zou dat mobiele vacuüm dan wel weer handig voor zijn.”

“Dan neem je toch gewoon een tas mee die je af kunt sluiten.’

“Maar waar laat je die tas dan als hij vol.. ik bedoel vacuüm is dan?”

“Vol met vacuüm?”

“Dan stop je hem in een andere vacuüm tas, zodat hij implodeert.”

“Hmm. Dit klinkt als een eindeloos verhaal met steeds groter wordende tassen.”

“Nee hoor, want ze imploderen, ze hoeven elke keer maar 1 maatje groter te zijn.”

“?”

“!”